

# РЕШЕНИЕ

№ 12794

гр. София, 01.04.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 10.03.2026 г. в следния състав:**

**СЪДИЯ: Катя Аспарухова**

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **11732** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с §.8 от ПЗР на АПК вр. §.1 т.2 б.в от ДР на ЗА.

Образувано е по жалба на „ТЕХНОПАНЕЛ“ ЕАД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление С. [улица] срещу ПИСМО рег.№32-1049883 от 22.10.2024г. издадено от Началник Митническо бюро С. И. в частта му, с която е обективирано изявлението за отразяване на плащания за погасяване на задължения с писмо №32-1038706/11.10.2024г..

По изложените в жалбата съображения – се моли да се уважи същата. Твърди се, че писмото засяга дружеството, тъй като се касае за отказ от административно обслужване. Сочи се, че е отказано е да се отразят в системата на Агенция „Митници“ погасявания на задължения, съгласно волята на задълженото лице. Първоначално с жалбата се твърди, че писмото не е ИАА, а се касае за действия от страна на митническата администрация, срещу които се търси защита. Ето защо се счита, че писмото в частта си, с която е обективирано изявлението на ответника за отразяване на плащания за погасяване на задължение – представлява отказ от административно обслужване като останалата част от писмото за определения срок за доброволно изпълнение –не се оспорва. По съществуващото на спора се сочи, че няма спор за породените задължения по РЕШЕНИЕ №РМЗ-5800-1572/32-1003562 от 12.09.2024г. като на 11.10.2024г. дружеството е превело суми да се погасят част от тези задължения, съгласно негово писмо №32-1038706/11.10.2024г.. Подчертава се, че съгласно чл.163 от ДОПК публичните задължения се събират по реда на кодекса, освен ако не е предвидено друго. Съответно в чл.109 на П..3 от Регламент №952/2013 е дадена възможност на длъжника да плати изцяло или частично митническото задължения без да чака срока, определен за плащане и който е 10 дни от връчване на решението /по аргумент на чл.108 §.1 от регламента/. Така съобразно чл.169, ал.3 от ДОПК при няколко задължения /мита,

ДДС, лихви/– лицето може да избира и съответно това право е упражнено с писмо №32-1038706/11.10.2024г., което писмо е изпратено в срока за доброволно изпълнение.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.И.. Претендират се разноси по списък.

Ответната страна оспорва жалбата чрез юрк.П. по съображения изложени по същество и в писмени бележки. Претендира юрк. възнаграждение. Видно от писмените бележки отново се поставя въпроса за допустимостта на жалбата, тъй като се сочи, че няма административно обслужване, защото се касае за техническа дейност. Прави се позоваване на чл.109, §.3 от Регламент 952/2013, че длъжникът може да плати целия или част от задълженията - в срока на доброволно изпълнение. Съответно чрез митническата информационна система за внос -МИСВ-се прави електронното деклариране на вноса и модул „Митническо задължение“ е част от тази система, чрез която става и погасяването на задължението при плащане. Визира се, че това е техническа дейност, видно от 2-те заключения на вещото лице Й.. Признава, че когато няма отразяване от самото дружество на реда на погасяване и „наближава крайния срок на доброволното плащане“ – това се прави от митническите служители. Не се оспорва, че има две плащания на 11.10.2024г. в 9,38ч. и в 9,46ч. и няма отразяване от самия жалбоподателя как да стане погасяването до крайния срок на доброволното плащане -14.10.2024г. в самата система, поради което до края на тази дата е направено отбелязване от митническите служители, че са погасени задълженията по 398 броя МД по реда на чл.169, ал.1 от ДОПК в порядъка главница, лихва, разноси. На второ място – се възразява, че вероятно тенденционно жалбоподателят не е отправил искането си за реда на погасяване пред оперативното митническо учреждение, а е направено на 11.10.2024г. в края на работния ден с имейл до териториалното поделение. На трето място – се визира, че самият жалбоподател е имал възможност и сам да направени отразяване на плащанията в МИСВ по начина, по който желае. На четвърто място се сочи, че искането на страната да се погаси първо лихвата, а не главницата е в противоречие на чл.169, ал.1 от ДОПК. С оглед всичко изложено –се моли да се отхвърли жалбата.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩЕТО НА СТРАНИТЕ, НАМИРА ЗА ОСНОВАТЕЛНО СЛЕДНОТО:**

Жалбата от 08.11.2024г. по отношение на писмо от 22.10.2024г. без данни за връчване, но оспорено с жалба по административен ред от 25.10.24г. /л.16, към който момент има обективизирано знание за писмото, вкл. в което няма срок за оспорване и възможност за такова/- е в срок, от адресат на акта, с правен интерес.

Относно правния интерес и допустимостта на жалбата като акт, подлежащ на оспорване по реда на защита по искане за административна услуга по смисъла на §.1 т.2 б.в от ДР на ЗА и съответно отказът да се предостави подлежи на оспорване по АПК съгласно §.8 от ПЗР на АПК –съставът констатира, че има влязъл в сила акт - определение №5781 от 03.06.2025г. по адм.дело №4325/25г. на ВАС, I о.. Това определение е задължително за страните и състава. Подадената молба/искане за отразяване на начина на погасяване на вземанията от 11.10.2024г. е искане за административна услуга, по отношение на който има отказ, обективизиран в посочената обжалвана част от писмото, поради което съдът трябва да се произнесе по законосъобразността на отказа. Този въпрос не подлежи на преразглеждане вкл. и предвид възраженията в писмени бележки на ответника, че се касае за техническа дейност по отразяването на реда на погасяване на задълженията. Следва да се допълни, че след като за страната е създадено право вкл. по реда на чл.108 §.1 от Регламент 952/2013 да плати в определения срок и да направи избор в срока за доброволно плащане по чл.169, ал.3 от ДОПК– за това право освен, че трябва да има гаранции, то същите не биха могли да имат характер на техническо действие. Упражняването на едно право винаги кореспондира с реакция на ответната страна да го гарантира и отказът да се направи това- не е техническо

действие. Следва да се има предвид и тълкуването в определението №5781 от 03.06.2025г. по адм.дело №4325/25г. на ВАС, I о., че оспорващият има правен интерес да заяви различен ред на погасяване от този по чл.169, ал.1 от ДОПК, при положение, че счита, че някоя от главниците е погасена по давност. Настоящият състав трябва да допълни, че плащането по такава главница – не означава недължимо платено, но неплащането означава, че се изключва възможността на титуляра на вземането да си го потърси по принудителен ред. Ето защо до започване на принудителното изпълнение –се дава възможност на длъжника да заяви какво погасява при няколко задължения. Длъжникът воден от своя интерес –е избрал да погаси главниците и лихвите по тях, които не са погасени по давност. За останалите главници, които е счел, че са погасени по давност – има интерес –да не плаща доброволно и при евентуално предстоящо принудително изпълнение да възрази. Следва да се има предвид и друго маркирано в определението на ВАС, че след като решение №РМЗ-5800-1572/32-1003562 от 12.09.2024г. не е влязло в сила и е предмет на адм.дело 11136/2024г. –евентуално в това производство ще се прецени дали някои от задължения са погасени по давност. Също така и отметката в определението на ВАС, че в ЗМ няма норма аналогична на тази в ДОПК, която да регламентира начина на отчитане на постъпилите плащания при доброволно изпълнение на митнически задължения.

**СЛЕДОВАТЕЛНО** по съществуващото на спора: поискана е административна услуга с молбата на 11.10.2024г. да се отрази реда на погасяване на направените плащания. Ответникът, видно и от писмените му бележки –не спори, че тази молба е в срока на доброволно изпълнение на задълженията, който е до 14.10.2024г.. Доводи на ответника от типа, че не е имало достатъчно служители да обработят заявлението, или същото не е адресирано до правилното функционално учреждение или че страната сама в системата е можела да отрази плащанията – са несъстоятелни. Релевантното е, че страната в срока за доброволно плащане е упражнила своето право на избор за реда за погасяване, имала е това право по чл.169, ал.3 от ДОПК, направила го е в срок по посочения начин и несъобразяването е в нарушение на закона.

Изслушаните 2 СЕ за техническите възможности на ответника и такива на оспорващия –са неотнормирани като правни констатации, но от фактическа страна – проследяват хронологията на събитията: Така, видно от основното заключение -в същото се пресъздава фактологията, която не е спорна, че през 2023 година митническите органи са извършили проверка на регистрирани през периода от 01.01.2020 година до 01.01.2023 година митнически декларации на жалбоподателя за деклариране на допускане на стоки за свободно обращение от Глава 72 от КН „Чугун, желязо и стомана“ с деклариран произход Европейски съюз и приложените към тях документи. В хода на проверката е извършен преглед на действащите разпоредби за определяне на произхода на стоките, изпращани от Република Турция. Констатациите и резултатите от проверката са обективирани в Доклад № ВГ009999/1/1/21.08.2023 година на проверяващия екип. Съответно с Решение № РЗМ-5800-1572/32-1003562/12.09.2024 година на Директора на ТД „Митница - С.“ (листа 26-54 обратна страница), е възникнало задължение за плащане на публични държавни вземания за мито и ДДС, както и следващите се по лихви по 398 броя митнически декларации.

Вещото лице също е констатирано отново неспорното обстоятелство, че има 2 преводни нареждания от 11.10.2025г. –първото за сумата от 1 164 346'65 лева (лист 24), които превод е извършен към бюджета в 11:13 часа, чрез виртуален клон на ОББ. В основание за плащане е записано „РЗМ-5800-1572/32-1003562 ОТ 12.09“, а в още пояснения „ДДС ДОПЪЛНИТЕЛНО МИТО ГЛАВНИЦА“. Съответно от 11.10.2025г. в 11,14ч. по същия начин са преведени 5 821 733 02 лева (лист 24 обратна страница) като в основание за плащане е записано „РЗМ-5800-1572/32-1003562 ОТ 12.09“, а в още пояснения „ДОПЪЛНИТЕЛНО ЗАЩИТНО МИТО ГЛАВНИЦА“.

Вещото лице е посочило, че видно от системния запис в долната част на листа, извлечението е от системата на митниците, счетоводство и се отнася за „Технопанел“ ЕАД с идентификационен номер (БОРИ) BGC175258670ZZZZ8. В тази система на 11.10.2024г. са записани две банкови плащания към сметка на задължено лице (ЗЛ), с общо платежно основание процесното решение №РЗМ-5800-1572/32-1003562. Вещото лице е имало за задача да посочи и кога са отразени в модула задълженията по решението и е видно, че са отразени на 12 и на 13.10.2024г. т.е. преди изтичането на срока за доброволно изпълнение. В допълнителното заключение вещото лице е посочило, че самото лице има възможност в модула да направи отразяване на избора за реда на погасяване.

От друга страна следва да се има предвид, че процесното Решение РМз-5800-1572/32-1003562 от 12.09.2024г. –е предмет на оспорване по адм. дело №11136/24г. на АССГ, III о, понастоящем спряно с определение №9461 от 10.02.2026г. до произнасяне на СЕС по преюдициално дело по запитване на ВАС по адм.дело №11910/2025г. /направено с определение по посоченото дело от 16.02.2026г./ . Следва да се има предвид, че по това дело е било направено искане от същия жалбоподателя за спиране предварителното изпълнение на решението, което се основава на чл.45 §.1 от Регламент 952/2023г., като с определение №25185 от 23.07.2025г. на АССГ е отхвърлено. Това определение на АССГ с определение №9685 от 14.10.2025г. по адм.дело №9297/2025г.на ВАС е отменено и е постановено СПИРАНЕ изпълнението на процесното решение.

**СЛЕДОВАТЕЛНО ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:**

Процесното писмо е издадено от компетентен орган, в процедура без каквито и да е изисквания за съблюдаване на процесуални правила. Фактите между страните са били изяснени и се е свеждат до приложението на материалния закон –кой ред на погасяване на възникналите от решението задължения да се приложи при направеното плащане, което не е достатъчно да покрие цялата сума. Няма спор, че ответникът е приложил чл.169, ал.1 от ДОПК като принцип въпреки, че изрично в специалния закон само за митническите задължения да няма отделна норма. Както задълженията за мито, така и задълженията за данък са публични такива и съдът намира, че чл.169, ал.1 от ДОПК е приложим, както го е направил ответника. Съгласно същия те се погасяват в последователност: главница, лихви, разноси. Безспорно се допуска по волята на задълженото лице, видно от ал.3 – да се промени този ред, но до принудителното събиране на тези задължения. Идеята на посочената норма е, че когато настъпи принудително изпълнение – задълженията трябва да ликвидни т.е. да е ясно дали се дължи. Ето защо до момента на принудителното изпълнение –при няколко задължения –на страната се дава възможност за избор и с изтичането на този срок този избор се преклудира, за да е ясно кое остава дължимо и кое може да бъде предмет на принуда.

Този срок видно от признанието на ответника е изтекъл към 14.10.2024г. и преди него страната е упражнила правото си на избор- ирелевантно е по какви причини не е отчетен този избор. Той задължава ответника да се съобрази със същия. След като ответникът е приложил чл.169, ал.1 ДОПК, няма причина да изключи приложението на ал.3. Нормата на чл.169, ал.3 ДОПК намира приложение за всички публични задължения без значение от основанието им –дали са за данъци или за мито. Да се делят данъците от митото, които като задължения са възникнали по един и същи вносни декларации, за едни и същи стоки – е необосновано. Нормата на чл.169, ал.3 от ДОПК е по изпълнението, а не по основанието за възникване на публичното задължение. Няма изрична специално норма нито в МК, нито в регламента, която да направи изключение от посоченото право. Това принудително изпълнение е започнало на 14.10.2024г., като е било спряно с влязлото в сила определение №9685 от 14.10.2025г. по адм.дело №9297/2025г.на ВАС. Следва да се има предвид, че чл.109, §.3 от Регламент 952/2013, че длъжникът може да плати целия или част

от задълженията - в срока на доброволно изпълнение – не променя посоченото правило. Следователно жалбата е основателна и трябва да се уважи. Трябва да се отмени писмото в оспорената му част и да се върне преписката на ответника за съобразяване с реда на погасяване на задълженията по процесното решение съобразно волята на оспорващия в писмо №32-1038706/11.10.2024г..

Съобразно изхода от спора – жалбоподателят има право на разноски, които са както следва: видно от списъка на л.226 претендират се общо 1404,52 евро- държавна такса от 50лв., депозит вещи лице 350лв. и 1200евро адвокатско възнаграждение, което не е прекомерно, поради което искането следва да се уважи изцяло.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ПО жалба на „ТЕХНОПАНЕЛ“ ЕАД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление С. [улица] ОТМЕНЯ като незаконосъобразно ПИСМО рег.№32-1049883 от 22.10.2024г. издадено от Началник Митническо бюро С. И. в частта му, с която е обективизирано изявлението за отразяване на плащания за погасяване на задълженията на дружеството.

ВРЪЩА преписката на ответника за съобразяване със задължителни указания в мотивите.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „ТЕХНОПАНЕЛ“ ЕАД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление С. [улица] –разноски по делото в размер на 1 404,52 евро.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

Преписи на страните.

Съдия: